

Razstava "Naši gorski strelci" pripoveduje zgodbo o cesarsko-kraljevem gorskem strelskem polku št. 2 (GSR2), najbolj slovenski enoti avstro-ogrske vojske in hkrati prvi slovenski vojaški gorski enoti, ki se je v prvi svetovni vojni borila v Galiciji, na Tirolskem, na soški fronti in ob reki Piavi.

Avtor razstave, David Erik Pipan, je podpredsednik Društva Soška fronta 1915-1917, raziskovalec soške fronte in publicist.

Slovenci v avstro-ogrskih vojaških gorskih enotah pred in med prvo svetovno vojno

Čeprav je bila Avstro-Ogrska v svojem zahodnem delu gorska država, je v svojo vojsko razmeroma pozno uvedla posebne gorske enote. Prve za gorsko bojevanje izurjene enote je dobila komaj leta 1906, medtem ko je njena zahodna sosedna Italija že od leta 1872 imela alpinske polke. Naloga teh enot je bila zaščita meje v gorah. Leta 1906 sta bila kot gorska enota opremljena I. in II. polk tirolskih deželnih strelcev ter celovski 4. domobranski pehotni polk. Leta 1909 se jim je pridružil še III. polk tirolskih deželnih strelcev. Kot zadnji polk, ki je spadal med domobranske gorske enote (*Landwehrgebirgstruppen*), je bil 1. marca 1911 v gorsko enoto preoblikovan ljubljanski domobranski pehotni polk št. 27. in od tega datuma dalje lahko govorimo o začetku vojaškega gornišstva na Slovenskem. Čeprav je bil ta polk del mogočne avstro-ogrske armade, so ga na slovenskih tleh že takrat imenovali »slovenski planinski polk«, saj je bil to naš domači polk, v katerem so služili slovenski fantje.

Razstava bo na ogled od 8. aprila do 31. avgusta 2016.